

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 16ης Νοεμβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-217/99,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπούμενου αρχικώς από τον Y. Houyet, αναπληρωτή σύμβουλο στη γενική διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας για την ανάπτυξη, και εν συνεχεία από τον P. Rietjens, γενικό διευθυντή στην ίδια διεύθυνση, rue des Petits Carmes, 15, Βρυξέλλες (Βέλγιο),

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επιβάλλοντας με το άρθρο 6, παράγραφος 1, σημείο 1, του βασιλικού διατάγματος της

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

3ης Μαρτίου 1992, περί εμπορίας θρεπτικών ουσιών και τροφίμων στα οποία έχουν προστεθεί θρεπτικές ουσίες (*Moniteur belge* της 15ης Απριλίου 1992, σ. 8467), υποχρέωση αναγραφής, στην επισήμανση των προϊόντων που αφορά το διάταγμα αυτό, του αριθμού γνωστοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 4 του ίδιου διατάγματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ) και τα επόμενα άρθρα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, Β. Σκουρή (εισηγητή), και J.-P. Puissochet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 11ης Μαΐου 2000, όπου η Επιτροπή εκπροσωπήθηκε από τον H. van Lier και το Βασίλειο του Βελγίου από την A. Snoecx, σύμβουλο στο Υπουργείο Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας για την ανάπτυξη,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Ιουνίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 8 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ προσφυγή με σκοπό να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επιβάλλοντας με το άρθρο 6, παράγραφος 1, σημείο 1, του βασιλικού διατάγματος της 3ης Μαρτίου 1992, περί εμπορίας θρεπτικών ουσιών και τροφίμων στα οποία έχουν προστεθεί θρεπτικές ουσίες (*Moniteur belge* της 15ης Απριλίου 1992, σ. 8467, στο εξής: βασιλικό διάταγμα), υποχρέωση αναγραφής, στην επισήμανση των προϊόντων που αφορά το διάταγμα αυτό, του αριθμού γνωστοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 4 του ίδιου διατάγματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ) και τα επόμενα άρθρα.

Η εθνική ρύθμιση

2 Το άρθρο 1 του βασιλικού διατάγματος ορίζει ως θρεπτικές ουσίες τις ουσίες που ο οργανισμός έχει ανάγκη, τις οποίες δεν μπορεί να παράγει ο ίδιος και των οποίων επαρκής ποσότητα πρέπει να του παρέχεται με τα τρόφιμα.

3 Με το άρθρο του 4, πρώτο εδάφιο, το βασιλικό διάταγμα εξαρτά την εμπορία των ουσιών αυτών και των τροφίμων που τις περιέχουν από προηγούμενη γνωστοποίηση

στην υπηρεσία επιθεωρήσεως τροφίμων του Υπουργείου Δημόσιας Υγείας και Περιβάλλοντος (στο εξής: υπηρεσία επιθεωρήσεως).

- 4 Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της ίδιας διατάξεως καθορίζουν ως εξής τις λεπτομέρειες της γνωστοποίησης:

«Φάκελος γνωστοποίησης πρέπει να υποβληθεί εις διπλούν και να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία:

1^ο περιγραφή της φύσεως του σχετικού τροφίμου·

2^ο κατάλογο των συστατικών (ποιοτικό και ποσοτικό)·

3^ο ανάλυση της θρεπτικής ουσίας·

4^ο παράθεση της επισημάνσεως·

5^ο τα αναγκαία στοιχεία για να εκτιμηθεί η θρεπτική αξία·

6^ο δέσμευση να γίνονται συχνές αναλύσεις κατά μη τακτά χρονικά διαστήματα και να τίθενται τα αποτελέσματα στη διάθεση της [υπηρεσίας επιθεωρήσεως].

Μέσα σε ένα μήνα από την παραλαβή του φακέλου αυτού, η [υπηρεσία επιθεωρήσεως] αποστέλλει απόδειξη παραλαβής στον γνωστοποιήσαντα. Στην απόδειξη παραλαβής περιέχεται ένας αριθμός γνωστοποίησης.»

5 Το τελευταίο εδάφιο της ίδιας διατάξεως παρέχει στην υπηρεσία επιθεωρήσεως την εξουσία να προβαίνει σε παρατηρήσεις και συστάσεις, μεταξύ άλλων, για την προσαρμογή της επισημάνσεως, απαιτώντας ιδίως την αναγραφή προειδοποιήσεων. Η υπηρεσία επιθεωρήσεως δύναται επί πλέον να ζητεί την προσκόμιση στοιχείων σχετικών με τη βιοδιαθεσιμότητα της ή των θρεπτικών ουσιών.

6 Όσον αφορά την επισήμανση, το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος ορίζει:

«Τηρουμένων των γενικών και ειδικών διατάξεων περί επισήμανσεως και διαφημίσεως τροφίμων, η επισήμανση των κατά τα άρθρα 2 και 3 τροφίμων πρέπει να περιέχει τις εξής ενδείξεις:

1^ο τον κατά το άρθρο 4 αριθμό γνωστοποίησης

2^ο την ελάχιστη διάρκεια διατηρήσεως μέχρι την οποία είναι εγγυημένες οι περιεκτικότητες των περιών πρόκειται θρεπτικών ουσιών.»

- 7 Οι παράγραφοι 2 και 3 του ίδιου άρθρου ορίζουν μεταξύ άλλων ότι στις ετικέτες που τίθενται στη συσκευασία των εμπορευμάτων αυτών πρέπει να αναγράφεται η ποσότητα που συνιστάται για κατανάλωση καθώς και η περιεκτικότητα των εμπορευμάτων σε θρεπτικές ουσίες.
- 8 Τέλος, το άρθρο 11 του βασιλικού διατάγματος ορίζει ότι οι παραβάσεις των διατάξεών του ερευνώνται, διώκονται και κολάζονται σύμφωνα με τον νόμο της 24ης Ιανουαρίου 1977 περί προστασίας της υγείας των καταναλωτών όσον αφορά τα τρόφιμα και τα άλλα προϊόντα.

Τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία πριν από την άσκηση της προσφυγής

- 9 Κατόπιν καταγγελιών που της υποβλήθηκαν, η Επιτροπή, θεωρώντας ότι οι προϋποθέσεις που επέβαλλε το βασιλικό διάταγμα ήταν ικανές να εμποδίσουν το εμπόριο των προϊόντων που αφορά το διάταγμα αυτό, ήλθε σε επαφή με τις βελγικές αρχές για να εξομαλυνθεί η κατάσταση.
- 10 Χάρη σε συναντήσεις και στην ανταλλαγή επιστολών, τα προβλήματα που εντόπισε η Επιτροπή λύθηκαν, με εξαίρεση το πρόβλημα όσον αφορά την υποχρέωση που επιβάλλεται από το άρθρο 6, παράγραφος 1, σημείο 1, του βασιλικού διατάγματος ως προς την αναγραφή, στην επισήμανση των σχετικών προϊόντων, του αριθμού γνωστοποίησεως.
- 11 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η υποχρέωση αυτή συνιστά αντίθετο προς το άρθρο 30 της Συνθήκης μέτρο ισοδύναμο αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό, απηύθυνε, στις 28 Ιουνίου 1996, έγγραφο οχλήσεως στο Βασίλειο του Βελγίου.

- 12 Δεδομένου ότι το από 31 Οκτωβρίου 1996 έγγραφο απαντήσεως των βελγικών αρχών δεν κρίθηκε ικανοποιητικό από την Επιτροπή, η τελευταία απηύθυνε στο Βασίλειο του Βελγίου, στις 4 Φεβρουαρίου 1998, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία ενέμεινε στην άποψή της.
- 13 Καθόσον ούτε η από 29 Ιουλίου 1998 απάντηση των βελγικών αρχών στην αιτιολογημένη γνώμη ικανοποίησε την Επιτροπή, η τελευταία άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί της ουσίας

- 14 Με την προσφυγή της, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το επίμαχο μέτρο είναι αντίθετο προς το άρθρο 30 της Συνθήκης, καθόσον, μολοντί έχει αδιακρίτως εφαρμογή και επί των εγχωρίων προϊόντων και επί των προϊόντων προελεύσεως άλλων κρατών μελών, είναι ικανό να έχει περιοριστικά αποτελέσματα επί του εμπορίου, δεδομένου ότι καθιστά αναγκαία την τροποποίηση της συσκευασίας ή της επιστημάνσεως των σχετικών προϊόντων για την εμπορία τους στο Βέλγιο. Κατά την Επιτροπή, το εμπόδιο στο εμπόριο προκύπτει εν προκειμένω από το ότι το επίμαχο μέτρο συνεπάγεται πρόσθετα έξοδα συσκευασίας για τα προϊόντα αυτά.
- 15 Σε απάντηση, η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι η υποχρέωση αναγραφής, στις ετικέτες των προϊόντων που αφορά το βασιλικό διάταγμα, του αριθμού γνωστοποιήσεως δεν αποτελεί εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, καθόσον οι Βέλγοι καταναλωτές φέρουν το πρόσθετο κόστος που ενδεχομένως δημιουργείται από την υποχρέωση αυτή.
- 16 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, το άρθρο 30 της Συνθήκης σκοπό έχει να απαγορεύει κάθε εμπορική ρύθμιση των

κρατών μελών ικανή να εμποδίσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλ. την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1974, 8/74, Dassonville, Συλλογή τόμος 1974, σ. 411, σκέψη 5). Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι, ελλείψει εναρμονίσεως των νομοθεσιών, το άρθρο 30 της Συνθήκης απαγορεύει κατ' αρχήν τα εμπόδια στο ενδοκοινοτικό εμπόριο που προκύπτουν από την εφαρμογή επί εμπορευμάτων προελεύσεως άλλων κρατών μελών, όπου νομίμως παρασκευάζονται και τίθενται στο εμπόριο, κανόνων σχετικά με τους όρους τους οποίους πρέπει να πληρούν τα εμπορεύματα, όπως οι όροι που αφορούν π.χ. την παρουσίασή τους, την επισήμανσή τους και τη συσκευασία τους, ακόμη και αν οι κανόνες αυτοί έχουν αδιακρίτως εφαρμογή και επί των εγχωρίων και επί των εισαγομένων προϊόντων (βλ. την απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 1993, C-267/91 και C-268/91, Keck και Mithouard, Συλλογή 1993, σ. I-6097, σκέψη 15).

- 17 Μολονότι έχει αδιακρίτως εφαρμογή επί όλων των προϊόντων, μια υποχρέωση όπως η επιβαλλόμενη εν προκειμένω από το άρθρο 6, παράγραφος 1, σημείο 1, του βασιλικού διατάγματος είναι ικανή να εμποδίσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Συγκεκριμένα, μπορεί να αναγκάσει τον εισαγωγέα να μεταβάλλει την παρουσίαση των προϊόντων του αναλόγως του τύπου εμπορίας και, επομένως, να υποβάλλεται σε πρόσθετα έξοδα συσκευασίας και επισημάνσεως (βλ., με το αυτό περιεχόμενο, τις αποφάσεις της 9ης Αυγούστου 1994, C-51/93, Meyhui, Συλλογή 1994, σ. I-3879, σκέψη 13, και της 3ης Ιουνίου 1999, C-33/97, Colim, Συλλογή 1999, σ. I-3175, σκέψη 36).
- 18 Ακόμη και αν υποτεθεί, όπως υποστηρίζει η Βελγική Κυβέρνηση, ότι τελικά οι Βέλγοι καταναλωτές φέρουν τα εν λόγω πρόσθετα έξοδα, απλώς και μόνον η προοπτική να αναγκασθούν να προκαταβάλουν τα έξοδα αυτά αποτελεί εμπόδιο για τους επιχειρηματίες, καθόσον είναι ικανή να αποτρέψει εκείνους μεταξύ αυτών που σχεδιάζουν να εμπορευθούν τα σχετικά προϊόντα στο Βέλγιο.
- 19 Η Βελγική Κυβέρνηση ισχυρίζεται επίσης ότι το επίμαχο μέτρο δεν έχει περιοριστικά αποτελέσματα επί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, καθόσον, αφενός, παρεμφερείς υποχρεώσεις υφίστανται και σε άλλα κράτη μέλη και, αφετέρου, η

αναγραφή του αριθμού του φακέλου γνωστοποίησης είναι χρήσιμη όταν οι σχετικές ουσίες και τα προϊόντα που τις περιέχουν τίθενται στο εμπόριο εκτός Βελγίου, δεδομένου ότι η ύπαρξη του αριθμού αυτού στις ετικέτες θα πιστοποιεί, ελλείψει εναρμόνισης, την πραγματοποίηση υγειονομικού ελέγχου και θα παρέχει στις κοινοτικές αρχές, στις αρχές των άλλων κρατών μελών και στους καταναλωτές τη δυνατότητα να ζητούν πληροφορίες σχετικά με τα εμπορεύματα αυτά.

20 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Συγκεκριμένα, αφενός, το γεγονός ότι άλλα κράτη μέλη παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που τους επιβάλλει η Συνθήκη δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη μη εκτέλεση από κράτος μέλος, κατά του οποίου έχει ασκηθεί προσφυγή λόγω παραβάσεως, υποχρέωσης που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο (βλ., με το αυτό περιεχόμενο, την απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1997, C-265/95, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1997, σ. I-6959, σκέψη 63) και, αφετέρου, η τυχόν χρησιμότητα του αριθμού γνωστοποίησης κατά την εμπορία των σχετικών προϊόντων σε άλλα κράτη μέλη δεν μπορεί να αφαιρέσει από το επίμαχο μέτρο τον χαρακτήρα του ως εμποδίου για την εισαγωγή των προϊόντων αυτών στη βελγική αγορά. Πράγματι, η παράβαση κράτους μέλους, που η Επιτροπή ζητεί εν προκειμένω να διαπιστωθεί, δεν αφορά την εμπορία των προϊόντων αυτών σε άλλα κράτη μέλη, αλλά την εισαγωγή τους στην εγχώρια αγορά.

21 Από όλες τις πιο πάνω σκέψεις προκύπτει ότι η επίμαχη υποχρέωση πρέπει να θεωρηθεί ως εμπόδιο για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών και ότι, επομένως, απαγορεύεται από το άρθρο 30 της Συνθήκης.

22 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει επί πλέον ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το εν λόγω μέτρο αποτελεί εμπόδιο, το εμπόδιο αυτό δικαιολογείται από τον κύριο σκοπό του πιο πάνω μέτρου, δηλαδή την προστασία της δημόσιας υγείας, η οποία εμπίπτει

στην εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 30 ΕΚ). Κατά την κυβέρνηση αυτή, η αναγραφή στις ετικέτες του αριθμού γνωστοποίησης εξασφαλίζει στον καταναλωτή ότι πρόκειται για προϊόν που αποτέλεσε το αντικείμενο ελέγχου από τις αρμόδιες αρχές.

- 23 Αντιθέτως, κατά την Επιτροπή, η επίμαχη υποχρέωση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από την προστασία της δημόσιας υγείας, καθόσον παρέχει μόνο τη δυνατότητα να εξακριβωθεί ότι ένας διοικητικός φάκελος κατατέθηκε στις αρμόδιες αρχές και ότι, έτσι, το προϊόν αποτέλεσε το αντικείμενο προηγούμενης γνωστοποίησης. Η γνωστοποίηση αυτή σκοπό έχει, κατά την άποψη της Επιτροπής, να παράσχει πληροφορίες στις αρχές, για να είναι αυτές σε θέση να διατυπώσουν παρατηρήσεις ή συστάσεις σχετικά με την επισήμανση. Επί πλέον, η προστασία της δημόσιας υγείας εξασφαλίζεται με άλλους μηχανισμούς που προβλέπει το βασιλικό διάταγμα, όπως η επιταγή αναγραφής ενδείξεων σχετικών, μεταξύ άλλων, με την περιεκτικότητα θρεπτικών ουσιών, με την ελάχιστη διάρκεια διατηρήσεως και με τις ποσότητες που συνιστώνται για κατανάλωση ή όπως το καθεστώς κυρώσεων. Κατά συνέπεια, η υποχρέωση αναγραφής, στην επισήμανση, του αριθμού γνωστοποίησης δεν είναι δικαιολογημένη, αλλά, και αν ήταν δικαιολογημένη, ούτως ή άλλως δεν θα ήταν ούτε αναγκαία ούτε ανάλογη με τον σκοπό που επιδιώκει η Βελγική Κυβέρνηση.

- 24 Η Βελγική Κυβέρνηση υποστηρίζει αντιθέτως ότι η επίμαχη υποχρέωση αποτελεί, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού προστασίας της δημόσιας υγείας, αναγκαίο και ανάλογο μέτρο.

- 25 Όσον αφορά τη δικαιολόγηση του επίμαχου μέτρου από λόγους προστασίας της δημόσιας υγείας, πρέπει κατ' αρχάς να εξακριβωθεί η πληροφοριακή αξία που έχει

για τους καταναλωτές η αναγραφή, στην ετικέτα των σχετικών προϊόντων, του αριθμού γνωστοποίησης, με το να εξεταστεί ειδικά αν ο αριθμός αυτός παρέχει στους καταναλωτές ενδείξεις που τους επιτρέπουν να προσαρμόζουν την κατανάλωση των προϊόντων αυτών έτσι ώστε να λαμβάνουν προφυλάξεις για την προστασία της υγείας τους.

26. Εν προκειμένω, από τις εξηγήσεις που η Βελγική Κυβέρνηση παρέσχε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση προκύπτει ότι ο αριθμός γνωστοποίησης αποτελείται μόνον από κάποια ψηφία που αντιστοιχούν στο προϊόν και στην επιχείρηση. Ο αριθμός αυτός παρέχει στους καταναλωτές τη δυνατότητα μόνο να μάθουν ότι το προϊόν γνωστοποιήθηκε στην υπηρεσία επιθεωρήσεως, αλλά δεν τους διαφωτίζει ούτε ως προς την ποσότητα των θρεπτικών ουσιών που περιέχονται στο προϊόν ούτε ως προς τους ελέγχους ή τις εξακριβώσεις που έγιναν ούτε, τέλος, ως προς το ζήτημα αν η υπηρεσία επιθεωρήσεως διατύπωσε παρατηρήσεις ή συστάσεις και, εν ανάγκη, αν αυτές ελήφθησαν υπόψη. Η πληροφόρηση αυτή, ακόμη και αν παρέχει στους καταναλωτές την εξασφάλιση ότι ένας φάκελος κοινοποιήθηκε στις αρμόδιες αρχές, δεν μπορεί να τους δώσει τη δυνατότητα να αποφασίσουν αν πρέπει ή όχι να καταναλώσουν το προϊόν και, σε καταφατική περίπτωση, σε ποια ποσότητα πρέπει να το καταναλώσουν. Κατά συνέπεια, δεν τους είναι σε τέτοιο βαθμό χρήσιμη ώστε η μεία της να μπορεί να δικαιολογηθεί πλήρως από την προστασία της δημόσιας υγείας.
27. Εξάλλου, εθνικό μέτρο που προβλέπει υποχρέωση όπως η επίμαχη πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι ανάλογο με τον επιδιωκόμενο σκοπό (βλ., μεταξύ άλλων, την προαναφερθείσα απόφαση Colim, σκέψη 40).
28. Για να τηρηθεί η αρχή της αναλογικότητας σε μια υπόθεση όπως αυτή εν προκειμένω, μια εθνική ρύθμιση που έχει, ή είναι ικανή να έχει, περιοριστικά αποτελέσματα επί των εισαγωγών συμβιβάζεται με τη Συνθήκη μόνο στο μέτρο που είναι αναγκαία για την αποτελεσματική προστασία της υγείας και της ζωής των ανθρώπων. Κατά συνέπεια, μια εθνική ρύθμιση δεν μπορεί να καλυφθεί από την εξαίρεση του άρθρου 36 της Συνθήκης όταν η υγεία και η ζωή των ανθρώπων μπορούν να προ-

στατευθούν εξίσου αποτελεσματικά με μέτρα που περιορίζουν λιγότερο το ενδοκοινοτικό εμπόριο (βλ. την απόφαση της 11ης Ιουλίου 2000, C-473/98, Toolex, Συλλογή 2000, σ. I-5681, σκέψη 40).

- 29 Εν προκειμένω, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, η αναγραφή, στην επισήμανση, του αριθμού γνωστοποίησεως εξασφαλίζει στον καταναλωτή μόνον ότι το προϊόν ανακοινώθηκε στην υπηρεσία επιθεωρήσεως, ο δε αριθμός αυτός δεν παρέχει πρόσθετη πληροφόρηση που να καθιστά δυνατή την αποτελεσματική προστασία της υγείας του καταναλωτή. Αντιθέτως, η επισήμανση περιέχει άλλες ενδείξεις, όπως η ονομασία του προϊόντος, η ταυτότητα του παρασκευαστή ή του διανομέα, η περιεκτικότητα θρεπτικών ουσιών, η ελάχιστη διατήρηση του προϊόντος ή η ποσότητα που συνιστάται για κατανάλωση, οι οποίες αποτελούν και χρήσιμες πληροφορίες προς τούτο. Επομένως, η επίμαχη υποχρέωση που επιβάλλεται από το βασιλικό διάταγμα δεν είναι αναγκαία για την προστασία της δημόσιας υγείας.
- 30 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι το Βασίλειο του Βελγίου, επιβάλλοντας με το άρθρο 6, παράγραφος 1, σημείο 1, του βασιλικού διατάγματος υποχρέωση αναγραφής, στην επισήμανση των προϊόντων που αφορά το διάταγμα αυτό, του αριθμού γνωστοποίησεως που προβλέπεται στο άρθρο 4 του πιο πάνω διατάγματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 30 επ. της Συνθήκης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 31 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή υπέβαλε τέτοιο αίτημα και το Βασίλειο του Βελγίου ηττήθηκε, πρέπει το Βασίλειο του Βελγίου να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Το Βασίλειο του Βελγίου, επιβάλλοντας με το άρθρο 6, παράγραφος 1, σημείο 1, του βασιλικού διατάγματος της 3ης Μαρτίου 1992, περί εμπορίας θρεπτικών ουσιών και τροφίμων στα οποία έχουν προστεθεί θρεπτικές ουσίες, υποχρέωση αναγραφής, στην επισήμανση των προϊόντων που αφορά το διάταγμα αυτό, του αριθμού γνωστοποίησης που προβλέπεται στο άρθρο 4 του πιο πάνω διατάγματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ) και τα επόμενα άρθρα.**

- 2) **Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.**

Gulmann

Σκουρής

Puissochet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Νοεμβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass

C. Gulmann